

Festa Major 97

De nou, la Roca ha sabut lluir les seves millors gales a la Festa Major. Enguany, de l'onze al quinze de setembre es visqué de nou amb entusiasme l'oportunitat que l'any ens brinda per viure el poble de manera diferent. Ni la pluja inoportuna va poder esgarrar aquest anhelat moment. Gran quantitat d'actes han presidit la cartellera de festa, entintats alguns per la tradicionalitat que els caracteritza, desmarcant-se d'altres per la innovació que ha representat la seva celebració. L'envelat, la Rambla, la Plaça de l'Era, el Casal dels Avis, la fira de carrer, etc.. han estat seu i presència de la nostra Festa.

A continuació, es recullen les memòries dels actes que donaren vida i nom al transcurs de l'entreteniment i la diversió, en forma de petites notícies.

Roquerols va voler ser partícep del rol de gresca que assumeix durant aquests dies el municipi i l'evadeix de la rutina i així, va emprendre el compromís d'organitzar la I Fira d'entitats del poble. L'enquesta del present número està dedicada a recollir l'opinió de les entitats que hi prengueren part i a conèixer els projectes més immediats de cadascuna d'elles.

No avancem més esdeveniments i disposem-nos a recordar aquests cinc dies. Vinga!

Dimecres, 10 de setembre

Homenatge a en Romà Planas

El primer acte oficial de la Festa Major d'enguany va esdevenir el vespre del dimecres deu de setembre a la sala d'actes de l'IES i consistí en un homenatge a en Romà Planas, qui fou alcalde del nostre municipi durant un brevíssim període de temps, tasca interrompuda quan la mort el sorprengué tot just fa un any.

L'homenatge coincidí precisament amb la vigília de la celebració dels vint anys d'Autonomia catalana, fet que aprofitaren Ernest Codina (periodista), i Jaume de Puig (filòsof), encarregats d'encapçalar l'acte, per recordar la figura d'aquest reconegut polític, la trajectòria del qual s'emmarca ineludiblement a la recuperació democràtica d'Espanya i autonòmica de Catalunya i va lligada del tot a l'exercici polític de Josep Tarradellas, de qui Planas fou primer secretari.

Codina, que treballà en el gabinet de premsa de Tarradellas durant dos anys, conegué a Planas quan aquest era director general d'Administració Local i subratllà la seva gran tasca preparant els ens municipals i rebent de forma continuada alcaldes de tot el territori català. Codina qualificà a Planas com a «exegeta del President Tarradellas», assegurant que el sabia interpretar a la perfecció; destacà d'ell per sobre de tot, la seva elegant discreció i una altra gran virtut política: llur claretat de plantejaments. En aquest sentit, titllà a Planas de «polític

no maquiavèl·lic», per a qui aquesta activitat consistia bàsicament i citant al propi Romà, «en un comerç entre els homes».

Codina també es referí a Planas com a «home decisiu en la concepció del laïcisme pràctic i de diàleg en oposició al romanticisme» i volgué finalitzar la seva intervenció recordant a Planas de la forma com d'altres polítics o periodistes l'havien sabut definir; així, cità al polític socialista Ramon Obiols, per a qui en Romà representava «un home que entenia la política com una dimensió completa de la persona» i a la periodista Margarita Rivièr, que l'havia qualificat com a «ciudadà del món». «Per a mi manifestà Codina- en Romà fou un gran amic i opino que el seu sentit històric ha de traspasar el paper de magnífic col·laborador de Tarradellas per convertir-se en un punt de referència decisiu en la recuperació de la nostra catalanitat».

Per la seva banda, Jaume de Puig centrà la seva intervenció en fer memòria de Planas en projecció de la persona de Tarradellas i la seva gran labor, reconeguent que el talent polític de Planas «s'elaborà a la falda d'en Tarradellas», a qui definí com a persona tímida, extremadament sensible, però de presència molt activa i de caire personal, no sentimental. Ressaltà que tota la seva vida va estar dominada per un immens afany de

tornar a Catalunya i restablir-hi la normalitat democràtica i automòmica. I acomplert el seu desig, sentí com a necessitat primera arribar al consens en el model de societat, abans que en el de les institucions.

A nivell polític, de Puig afirmà que el President Tarradellas fou «atípic « pel fet de tenir des de sempre profundament arrelat el sentit d'Estat, com a «ens que supera tots els interessos individuals i els engloba amb un matís de permanència». Finalment, aquest filòsof féu un balanç del Tarradellas de la Transició i esmentà que «després de vint anys de la recuperació de la Generalitat, ens adonem que el seu gran mèrit radica en el fet que a pesar de ser un home lligat a una etapa fosca de la nostra història, va saber posar-se en un any l'opinió pública a la butxaca».

De Puig va tancar l'acte referint-se al legat de Tarradellas: «Tenim un gran potencial. Hem de saber mantenir l'ambició de construir un estat de govern que el ciudadà senti com a propi, impulsant l'estat social des de dos puntals: la correcta administració de la justícia i el bon funcionament de l'ordre públic».

S'obrí a continuació un torn de paraula, en el qual el públic assistent expressà les seves opinions i dirigí algunes preguntes als convidats.

Isabel Pérez